



คู่มือกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก ด้านการจัดการขยะมูลฝอย



จัดทำโดย

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง
อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

อ.ปศ.หัวทอง

บทที่ 1

1. หลักการและเหตุผล

จากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 ส่วนที่ 3 เรื่อง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ หรือบุคลากรให้ตาม

ความจำเป็นและสมควร

ตามบทบาทภารกิจของส่วนท้องถิ่น และกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0892.4/ว 435 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548 กำหนดแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวัดผลการบริหารและปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายภารกิจ โดยจัดทำคู่มือกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลว่า ท้อง มีเป้าประสงค์ในการนำมาตรการการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักที่ได้มาใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริมพัฒนา ขยายหรือยุติการดำเนินการซึ่งบ่งชี้ว่ากระบวนการวิธีการจัดทำแผนหรือโครงการนั้นผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด

สืบเนื่องจากมติคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) จากการประชุมครั้งที่ 12/2557 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2557 ได้เห็นชอบใน Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาในพื้นที่วิกฤตที่ต้องเร่งแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยไม่ถูกต้องและตกค้างสะสม เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2557 และได้สั่งการให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในทุกมิติ โดยมีแนวทางปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ 1) กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่วิกฤต (ขยะมูลฝอยเก่า) 2) สร้างรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเพื่อรองรับขยะมูลฝอยใหม่ โดยเน้นการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง การกำจัดขยะมูลฝอยแบบ ศูนย์รวม การกำจัดโดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสานเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานทำให้เกิดประโยชน์

3) วางระเบียบมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยการให้ความรู้กับประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย และคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะ มูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2559-2564) ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(ทส.)เสนอและให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระยะสั้น (พ.ศ.2559 -2560) ประกอบกับนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้กล่าวในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ ซึ่งเผยแพร่ออกอากาศเมื่อวันศุกร์ที่ 27 กรกฎาคม 2559 เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย อย่างเป็นธรรม และได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย บูรณาการร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ “ประเทศไทยไร้ขยะ” ตามแนวทาง “ประชารัฐ” ระยะ 1 ปี โดยใช้หลักการ 3 Rs คือ การใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่โดยมีเป้าหมายเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศ โดยปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเข้าสู่ระบบการกำจัดที่ปลายทางลดลงร้อยละ 5 เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะ มูลฝอยในปี พ.ศ. 2559

เพื่อให้การขับเคลื่อน Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามแนวทาง “ประชารัฐ” ระยะ 1 ปี โดยใช้หลักการ 3 Rsคือ การใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่โดยมีเป้าหมายเพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยในภาพรวมของตำบลห้วยทอง ปริมาณขยะมูลฝอยจากชุมชนเข้าสู่ระบบการกำจัดที่ปลายทางที่สถานีกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ลดลงร้อยละ 5 เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณขยะมูลฝอยในปี พ.ศ.2559 ตำบลห้วยทองจึงจัดทำแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตราย เพื่อเป็นกรอบแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปบริหารจัดการขยะมูลฝอยตำบลห้วยทองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกหลักวิชาการ และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

บทที่ 2

สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง

1. ข้อมูลพื้นฐานตำบลห้วยทอง

1.1. ด้านกายภาพ

1) ที่ตั้ง

ระวาง 5442 ลำดับ L194

ตำบลห้วยทอง ห่างจากอำเภอภูเวียง ประมาณ 17 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 33,428 ไร่ คิดเป็น 36.00 ตารางกิโลเมตร (จากการคำนวณโดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์) ซึ่งอยู่ในเขตลุ่มน้ำสาขาลำน้ำพอง

ตอนบน	(รหัสลุ่มน้ำ 0409) มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้
ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสังข์ จังหวัดหนองบัวลำภู
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองกุงธนาสาร อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลทุ่งชมพู อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลดินดำ อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

2) สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของตำบลห้วยทอง มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ทางด้านทิศเหนือของตำบลมีสภาพพื้นที่ติดต่อกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ มีแหล่งน้ำกระจายอยู่ทั่วตำบล และมีจุดสูงสุดของตำบลอยู่ที่ระดับ 216 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

3) สภาพภูมิอากาศ

สภาพอากาศโดยทั่วไปของตำบลห้วยทอง ประกอบด้วย 3 ฤดู โดยฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ โดยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือได้พัดพานำมวลอากาศเย็น และแห้งเข้ามาปกคลุมส่งผลให้ท้องฟ้าโปร่ง อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง

4) ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในเขตตำบลห้วยทอง มีทั้งเป็นสระ บ่อ คลอง ลำห้วย ลำบองและพื้นที่บางส่วนติดเขื่อนอุบลรัตน์

5) ลักษณะของไม้และป่าไม้

ไม้และป่าไม้ในเขตตำบลห้วยทอง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชุมชน ชาวบ้านช่วยกันอนุรักษ์ให้ยังคงความสมบูรณ์ของไม้นานาชนิด

1.2. การปกครอง

1) การปกครอง แบ่งออกเป็น 8 หมู่ที่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่ที่บ้าน	ชื่อผู้นำหมู่ที่บ้าน
1	บ้านหว่าทอง	นายสมเกียรติ จักรโนวัน (กำนันตำบลหว่าทอง)
2	บ้านพระบาท	นายสุวิทย์ ทองเขียว
3	บ้านห้วยบง	นางทองสุข สร้อยพุ
4	บ้านโคกกลาง	นายประยงค์ เจริญทรัพย์
5	บ้านหนองผักแว่น	นายณรงค์ สิงห์แสง
6	บ้านโป่งสังข์	นายองอาจ จันทร์อร่าม
7	บ้านกุดหิน	นายอำนาจ หมื่นทุม
8	บ้านหว่าทอง	นายสังวาลย์ ชมโง

2) การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหว่าทองประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

- ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
- รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
- เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	14	คน

2) คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
- รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	2	คน
- เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	1	คน

1.3 ประชากร

ตำบลหว่าทอง มีประชากรทั้งสิ้น 5,293 คน เป็นชาย 2,626 คน เป็นหญิง 2,667 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,289 ครัวเรือน

ตารางแสดงข้อมูลประชากร ประจำปี 2559
ตำบลหว่าทอง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น

หมู่บ้าน	หมู่ที่	ประชากร (คน)			จำนวนบ้าน (หลัง)
		ชาย	หญิง	รวม	
บ้านหว่าทอง	1	220	233	453	121
บ้านพระบาท	2	329	342	671	157
บ้านห้วยบง	3	187	203	390	99
บ้านโคกกลาง	4	615	617	1,232	308
บ้านหนองผักแว่น	5	369	360	729	177

บ้านโป่งสังข์	6	496	499	995	221
บ้านกุดหิน	7	110	105	215	62
บ้านห้วยทอง	8	300	308	608	144
รวม		2,626	2,667	5,293	1,289

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียนอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น (ข้อมูล ณ เดือน กันยายน 2559)

1.4 สภาพทางสังคม

1) การศึกษา

- โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นต้น จำนวน 1 แห่ง ดังนี้
- โรงเรียนหนองผักแว่นโป่งสังข์วิทยา หมู่ที่ 4
- โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 5 แห่ง ดังนี้
- โรงเรียนบ้านห้วยทอง หมู่ที่ 1
- โรงเรียนบ้านพระบาท หมู่ที่ 2
- โรงเรียนบ้านห้วยบง หมู่ที่ 3
- โรงเรียนบ้านโคกกลางวิทยา หมู่ที่ 4
- โรงเรียนหนองผักแว่นโป่งสังข์วิทยา หมู่ที่ 5
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลห้วยทองแห่งใหม่ (วัดศิลา) จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลห้วยทอง จำนวน 1 แห่ง

โรงเรียน/สถานศึกษา	ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลห้วยทองแห่งใหม่ (วัดศิลา)	ก่อนเกณฑ์	92
โรงเรียนบ้านห้วยทอง	อนุบาล-ป.6	41
โรงเรียนบ้านพระบาท	อนุบาล-ป.6	41
โรงเรียนบ้านห้วยบง	อนุบาล-ป.6	43
โรงเรียนบ้านโคกกลางวิทยา	อนุบาล-ป.6	54
โรงเรียนหนองผักแว่นโป่งสังข์วิทยา	อนุบาล-ม.3	116

ที่มา: ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อบต.ห้วยทอง (ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2559)

2) การสาธารณสุข

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยทอง จำนวน 1 แห่ง มีบุคลากรทางด้านสาธารณสุข ดังนี้

- พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน จำนวน 5 คน
- เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข จำนวน 1 คน
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน 98 คน

อัตราการมีและใช้ส้วมรดน้ำ ร้อยละ 100

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ 2559)

3) อาชญากรรม

มีเหตุการณ์เกิดอาชญากรรมน้อยมากเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทองได้จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนช่วยดำเนินการช่วยเหลือในชุมชนโดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

- | | | | |
|--|-------|-----|------|
| - ศูนย์อปพร. อบต.ห้วยทอง | จำนวน | 1 | แห่ง |
| - อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) | จำนวน | 105 | นาย |
| - อาสาสมัครกู้ชีพ | จำนวน | 20 | คน |

4) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในเขตตำบลห้วยทอง จากที่ได้รับแจ้งจากสถานีตำรวจภูธรเวียง พบว่าปัญหาผู้เสพยาเสพติดมีน้อย เนื่องจากได้รับร่วมมือจากผู้นำในหมู่บ้านคอยสอดส่องดูแลและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นทั้งร่วมกับภาครัฐและผู้นำท้องถิ่น

5) การสังคมสงเคราะห์

ในตำบลห้วยทองดำเนินการดังนี้

1. จ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานเพื่อขอรับเงินอุดหนุนการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
4. ประสานขอรับเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัย
5. สงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส

1. 5 ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

1) การคมนาคม

ทางรถยนต์ มีดังนี้

- เส้นทางที่ 1 ถนนทางหลวงแผ่นดินจากอำเภอเวียง-บ้านโป่งสังข์ เป็นถนนลาดยางตลอดสาย
- เส้นทางที่ 2 สายแยกจากบ้านห้วยทอง-ตำบลดินดำ เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
- เส้นทางที่ 3 สายแยกจากบ้านพระบาท-ตำบลทุ่งชมพู เป็นถนนลูกรัง
- เส้นทางที่ 4 สายแยกจากบ้านโคกกลาง-ตำบลทุ่งชมพู เป็นถนนลูกรัง
- เส้นทางที่ 5 สายแยกจากบ้านหนองผักแว่น-ตำบลทุ่งชมพู เป็นถนนลูกรัง

ทางน้ำ จากท่าเรือบ้านโป่งสังข์ ตำบลห้วยทอง อำเภอเวียง จังหวัดขอนแก่น ถึง ท่าเรือบ้านท่าลาด ตำบลหนองเรือ อำเภอโนนสังข์ จังหวัดหนองบัวลำภู

2) การไฟฟ้า ครั้วเรือนมีไฟฟ้าใช้ทั้งสิ้น 1,289 ครั้วเรือน

3) การประปา การประปาในตำบลห้วยทองเป็นระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดิน และระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาล

4) การสื่อสารและโทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขตำบล จำนวน 1 แห่ง ที่บ้านโคกกลาง หมู่ที่ 4

1.6 ระบบเศรษฐกิจ

1) การเกษตร

พืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้หลักให้แก่เกษตรกรในตำบลห้วยทอง ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ส่วนพืชที่ทำรายได้รองลงมา ได้แก่ ข้าวโพด ฝักสุด ถั่วลิสง แตงโม แตงร้าน ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และพืชผัก

2) ด้านการประมง

ปลาน้ำจืดเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลห้วยทอง โดยเป็นผลผลิตจากการจับจากเขื่อนอุบลรัตน์ อ่างเก็บน้ำชลประทาน การจับจากแหล่งน้ำธรรมชาติ และเป็นผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงในบ่อ

3) ด้านปศุสัตว์

สัตว์เศรษฐกิจในตำบลห้วยทอง ได้แก่ โค กระบือ สุกร ไก่ และเป็ด

4) การค้าและบริการ

(1) ร้านค้า จำนวน 29 แห่ง

(2) โรงเรียน จำนวน 30 แห่ง

(3) สถานีบริการน้ำมัน ได้แก่ ตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ จำนวน 1 แห่ง และปั้มน้ำมันหลอดแก้ว

มือหมุน จำนวน 1 แห่ง

5) การท่องเที่ยว

บ้านกุดหินมีพื้นที่เป็นเกาะ เหมาะแก่การท่องเที่ยว ชมวิถีชีวิตชาวบ้านการทำประมงการล่องแพ เขื่อนอุบลรัตน์

6) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ ได้แก่

กลุ่มสตรี กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มเลี้ยงสุกร กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือ กลุ่มเลี้ยงไหม กลุ่มประมง กลุ่มเลี้ยงเป็ดพันธุ์ กลุ่มแปรรูปปลา กลุ่มทอผ้าไหมเย็บผ้า กลุ่มจักสานกลุ่มปศุสัตว์ กลุ่มแซมพู

7) แรงงาน

ประชากรในเขตตำบลห้วยทองวัยแรงงานส่วนใหญ่ได้เดินทางทำงานต่างถิ่น และส่วนใหญ่จะเดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงเทศกาล

1.7 เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

1) ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่ตำบลห้วยทองประกอบอาชีพเกษตรกร

2) ข้อมูลด้านการเกษตร

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 1 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 1,500 ไร่

บ้านพระบาท หมู่ที่ 2 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 3,150 ไร่

บ้านห้วยบง หมู่ที่ 3 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 150 ไร่

บ้านโคกกลาง หมู่ที่ 4 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 3,431 ไร่

บ้านหนองผักแว่น หมู่ที่ 5 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 1,700 ไร่

บ้านโป่งสังข์ หมู่ที่ 6 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 900 ไร่

บ้านกุดหิน หมู่ที่ 7 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 520 ไร่

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 8 มีพื้นที่ด้านการเกษตร 3,150

3) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 1 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีห้วย 2 แห่ง แก้มลิง 1 แห่ง สระ 1 แห่ง และบ่อน้ำสาธารณะ 2 แห่ง

บ้านพระบาท หมู่ที่ 2 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีอ่างเก็บน้ำ 1 แห่ง สระ 10 แห่ง และบ่อน้ำสาธารณะ 2 แห่ง

บ้านห้วยบง หมู่ที่ 3 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีแม่น้ำ 1 แห่ง ห้วย 2 แห่ง คลอง 1 แห่ง หนองน้ำ 2 แห่ง อ่างเก็บน้ำ 1 แห่ง ฝาย 1 แห่ง สระ 1 แห่ง และแหล่งน้ำธรรมชาติ 1 แห่ง

บ้านโคกกลาง หมู่ที่ 4 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีคลอง 1 แห่ง แก้มลิง 1 แห่ง อ่างเก็บน้ำ 2 แห่ง ฝาย 2 แห่ง สระ 1 แห่ง คลองชลประทาน 1 แห่ง และบ่อน้ำสาธารณะ 2 แห่ง

บ้านหนองผักแว่น หมู่ที่ 5 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีห้วย 2 แห่ง คลอง 1 แห่ง และแหล่งน้ำธรรมชาติ 2 แห่ง

บ้านโป่งสังข์ หมู่ที่ 6 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีฝาย 1 แห่ง และแหล่งน้ำธรรมชาติ 1 แห่ง

บ้านกุดหิน หมู่ที่ 7 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีแหล่งน้ำธรรมชาติ 1 แห่ง

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 8 ด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร มีห้วย 2 แห่ง แก้มลิง 1 แห่ง สระ 2 แห่ง และบ่อน้ำสาธารณะ 2 แห่ง

4) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 1 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 3 แห่ง

บ้านพระบาท หมู่ที่ 2 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 1 แห่ง

บ้านห้วยบง หมู่ที่ 3 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 1 แห่ง

บ้านโคกกลาง หมู่ที่ 4 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 4 แห่ง

บ้านหนองผักแว่น หมู่ที่ 5 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 2 แห่ง

บ้านโป่งสังข์ หมู่ที่ 6 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 1 แห่ง

บ้านกุดหิน หมู่ที่ 7 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 1 แห่ง

บ้านห้วยทอง หมู่ที่ 8 มีประปาหมู่บ้านจำนวน 2 แห่ง

1.8 ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

1) ศาสนา ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด จำนวน 6 แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน 2 แห่ง ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่ที่บ้าน	ชื่อวัด	ชื่อสำนักสงฆ์	หมายเหตุ
1	ห้วยทอง	วัดศิลา	-	
2	พระบาท	วัดพระบาทโพธิ์ธาราม	สำนักสงฆ์อุทยานแดนทิพย์	
3	ห้วยบง	วัดจตุพร	-	
4	โคกกลาง	วัดอัมพวัน	-	
5	หนองผักแว่น	วัดป่าวิเวการาม	-	
6	โป่งสังข์	วัดป่าบ้านโป่งสังข์	-	
7	กุดหิน	-	สำนักสงฆ์ถ้ำเสือ	
8	ห้วยทอง	-	-	

ที่มา : ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม อบต.ห้วยทอง (ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2559)

2) ประเพณีและงานประจำปี

1. งานทำบุญปีใหม่
2. งานประเพณีบุญพระเวสสันดร
3. งานประเพณีบวงสรวงหลักเมืองภูเวียง
4. งานวันผู้สูงอายุ
5. งานประเพณีวันสงกรานต์
6. งานประเพณีบุญบั้งไฟ

3) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน มีดังนี้

การจักสาน ทำพานบายศรี หมอแคน คณะกองยาว หมอธรรม หมอสู่วัชฎ หมอพรหมณ์
จัมหมู่บ้าน ภาษาถิ่น ประชากรในพื้นที่ตำบลห้วยทອງร้อยละ 98 พูดภาษาอีสาน

4) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์ ปลายสด ปลาแห้ง ปลาต้ม และผ้าไหม ของกลุ่มอาชีพในตำบลห้วยทອງ

1.9 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ทรัพยากรน้ำ

(1) แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ ลำห้วยยาง ลำห้วยห้วยทອງ ลำห้วยแคน ลำห้วยบอง
ลำห้วยบง บึงหนองเตย บึงหนองต้อน

(2) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ สระน้ำสาธารณประโยชน์ภายใน
หมู่บ้าน

2) ทรัพยากรป่าไม้

เขตพื้นที่ป่าไม้ในตำบลห้วยทອງ มีเนื้อที่ 26 ไร่ หรือร้อยละ 0.08 ของพื้นที่ตำบล เขตนี้เป็นบริเวณที่มีการ
ประกาศเป็นเขตป่าไม้ตามกฎหมาย ได้แก่ เขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตพื้นที่ป่า
ไม้ในเมื่อพิจารณาตามวัตถุประสงค์หลักของการประกาศเขตและมาตรการของการใช้ที่ดินตามมติคณะรัฐมนตรี
ต่าง ๆ กำหนดเขตการใช้ที่ดินออกเป็น 1 เขตย่อย คือ เขตพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าอนุรักษ์ ซึ่งพื้นที่เขตนี้กำหนดไว้
เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ป่าที่หายาก ตลอดจนการรักษาความสมดุลของ
ระบบนิเวศน์เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย การชะล้างพังทลายของดิน รวมถึงประโยชน์ด้านการ
ศึกษาวิจัยและนันทนาการของประชาชนในตำบล

3) ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน

จากชุดดินในจังหวัดขอนแก่น 27 ชุดดิน พบว่าทรัพยากรดินในตำบลห้วยทອງพบ 8 กลุ่มชุดดิน
โดยพิจารณาตามสภาพพื้นที่สามารถแยกได้เป็นดินในที่ดอนและที่ลุ่ม โดยในที่ดอนพบกลุ่มชุดดินที่ 31, 35,
40, 49 และ 56 ส่วนในที่ลุ่มพบกลุ่มชุดดินที่ 4, 17 และ 22

เขตการใช้ที่ดินตำบลห้วยทອງ กำหนดเขตการใช้ที่ดินเป็น 5 เขตหลัก ได้แก่ เขตป่าไม้
เขตเกษตรกรรม เขตชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง เขตแหล่งน้ำ และเขตพื้นที่อื่น ๆ ดังนี้

- เขตพื้นที่ป่าไม้	มีเนื้อที่	26	ไร่
- เขตเกษตรกรรม	มีเนื้อที่	16,402	ไร่
- เขตชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	มีเนื้อที่	1,692	ไร่

- เขตแหล่งน้ำ	มีเนื้อที่	11,293	ไร่
- เขตพื้นที่อื่น ๆ	มีเนื้อที่	4,069	ไร่

สภาพปัญหาของทรัพยากรดิน มีดังนี้

(1) ปัญหาเกิดจากลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ คือ ลักษณะดินค่อนข้างเป็นทราย ซึ่งพบทั้งในที่ดอนและที่ลุ่ม เป็นปัญหาหลักต่อการทำการเกษตร

(2) ปัญหาการชะล้างสูญเสียหน้าดิน เนื่องจากโครงสร้างดินทรายขาดการอนุรักษ์ดินอย่างถูกวิธี การปลูกพืชไม่เหมาะสมกับพื้นที่ ชาติพืชคลุมดิน และป่าไม้ถูกทำลาย

(3) ปัญหาการใช้ดินผิดประเภท คือ มีการใช้พื้นที่ดินไม่เหมาะสมกับสมรรถนะของดิน

2. สถานการณ์ขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตราย และมูลฝอยติดเชื้อ

2.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น

อัตราการผลิตและปริมาณขยะมูลฝอย

ตำบลห้วยทอง มีจำนวนหมู่บ้าน 8 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 5,293 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 1,289 ครัวเรือน จากการสำรวจข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยตำบลห้วยทอง ซึ่งมีจำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด 8 หมู่บ้าน พบว่า มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นรวมทั้งสิ้น 1 ตันต่อวัน หรืออัตราการเกิดขยะ 0.2 กิโลกรัม/คน/วัน โดยการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนขององค์กรปกครองส่วนตำบลห้วยทองใช้วิธีการฝังกลบ โดยการกองเทไว้ในหลุมซึ่งขุดไว้ในที่สาธารณะของหมู่บ้าน เมื่อจำนวนขยะมูลฝอยเต็มบ่อซึ่งใช้เวลาประมาณ ปี หรือครึ่งปี ซึ่งการดำเนินการบริหารจัดการกำจัดขยะมูลฝอยยังไม่เป็นไปตามหลักสุขาภิบาล (ข้อมูลจากแบบรายงานที่อปท.รายงาน) ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง มีสถานที่กำจัดขยะแบบฝังกลบ 3 แห่ง แห่งที่ 1 ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านห้วยทอง มีพื้นที่ 21 ไร่ แห่งที่ 2 ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านโคกกลาง มีพื้นที่ 70 ไร่ แห่งที่ 3 ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองผักแว่น มีพื้นที่ 70 ไร่ มีพาหนะที่ใช้เก็บขนขยะมูลฝอย จำนวน 1 คัน มีปริมาณขยะเข้าสู่สถานที่กำจัดขยะวันละประมาณ 1.03 ตัน/วัน (ยังไม่มีชุมชนต้นแบบในการคัดแยกขยะ)

2.2 การจัดการของเสียอันตราย

1) ปริมาณและองค์ประกอบของเสียอันตรายชุมชน จากการประเมินของเสียอันตรายชุมชน (พิจารณาจากของเสียอันตรายชุมชน: เทศบาลเมือง 3.3 กิโลกรัมต่อคนต่อปี เทศบาลตำบล 3.2 กิโลกรัมต่อคนต่อปี องค์การบริหารส่วนตำบล 2.3 กิโลกรัมต่อคนต่อปี : กรมควบคุมมลพิษ ปี 2555) สำหรับปริมาณขยะอันตรายในเขตตำบลห้วยทอง ยังไม่มีข้อมูล

2) การรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน

การกำจัดของเสียอันตรายส่วนใหญ่ยังถูกทิ้งปะปนกับมูลฝอยทั่วไป ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ได้มีการทำความตกลงความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เพื่อดำเนินการรณรงค์คัดแยกขยะอันตราย และรวบรวมส่งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นนำไปกำจัดที่โรงงานจังหวัดสระบุรี โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการนำไปกำจัด

2.3 มูลฝอยติดเชื้อ

ปริมาณขยะติดเชื้อในตำบลห้วยทอง มีแหล่งกำหนดมูลฝอยติดเชื้อ ประกอบด้วยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 1 แห่ง การกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อดำเนินการกำจัดเองโดยการเผาและบางส่วนส่งให้โรงพยาบาลเวียงกาจัด

2.4 ลำดับความสำคัญของปัญหาในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

1) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนมีแนวโน้มสูงขึ้น และปริมาณขยะมูลฝอยที่จะนำไปกำจัดมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการลด คัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการดำเนินการอย่างครบวงจร รวมทั้งมีการใช้ถุงพลาสติกและโฟมอย่างฟุ่มเฟือย

2) ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มีการกำจัดยังไม่ถูกสุขลักษณะ เทกองและเผาเป็นครั้งคราว และทิ้งตามที่สาธารณะส่งผลกระทบต่อประชาชนและสภาพแวดล้อม และเกิดปัญหาการร้องเรียน

3) ปัญหาการขาดแคลนที่ดินสำหรับใช้เป็นสถานที่ในการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย เนื่องจากต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมากและต้องมีสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ประกอบกับมักมีปัญหาการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่

4) ชุมชนยังขาดความพร้อมในการจัดเตรียมโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชน

5) ชุมชนส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการในเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยไม่มีการให้บริการรวบรวมขยะมูลฝอยชุมชนไปกำจัด ทำให้ขยะมูลฝอยไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักวิชาการเท่าที่ควร

6) การจัดการของเสียอันตรายชุมชนยังไม่มี การดำเนินงานที่ครอบคลุมชัดเจน ไม่มีสถานที่ในการจัดเก็บและเก็บรวบรวมที่ถาวรประกอบองค์ประกอบส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังไม่มีความพร้อมในการบริหารจัดการ เช่น มีงบประมาณไม่เพียงพอ เป็นต้น

7) ประชาชนขาดความตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง

2.5 อุปสรรคในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

1) ปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องนำไปกำจัดขั้นตอนสุดท้ายมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการคัดแยกขยะ โดยวิธีการ ๓ Rs ประชากรรัฐ

1) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ไม่ถูกต้องตามวิธีการหลักวิชาการ ในบางหมู่บ้านยังเทกอง และเผา หรือนำไปทิ้งไม่ถูกที่ เช่นตามป่าช้าสาธารณะ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และอาจเกิดการปนเปื้อน ของสารพิษได้หรืออาจเกิดโรคระบาดได้

บทที่ 3

การปฏิบัติงานตามภารกิจหลัก

3.1 ความหมายมาตรฐานการปฏิบัติงาน

มาตรฐานการปฏิบัติงาน ถือเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่ง ที่องค์กรจะนำมาใช้ในการบริหารงานบุคคล เพราะทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานต่างจะได้รับประโยชน์จากการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานขึ้นมาใช้ร่วมกัน ผู้บริหารจะมีเครื่องมือช่วยควบคุมให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การมอบหมายหน้าที่และการสั่งการสามารถทำได้โดยสะดวก และรวดเร็ว การประเมินผลการปฏิบัติงานมีความยุติธรรมและน่าเชื่อถือ เนื่องจากมีทั้งหลักฐานและหลักเกณฑ์ที่ผู้บริหารสามารถชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติงานยอมรับผลการประเมินได้โดยง่าย ในส่วนของผู้ปฏิบัติงาน มาตรฐานที่กำหนดไว้ถือเป็นสิ่งท้าทายที่ทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมายการปฏิบัติงาน มีความถูกต้องมากขึ้น เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานมีกรอบหรือแนวทางในการปรับปรุงงาน และการพัฒนาศักยภาพ เพื่อไปสู่มาตรฐานการปฏิบัติงานที่ทั้งผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารองค์กรได้ร่วมกันกำหนดไว้เพื่อคุณภาพของการปฏิบัติงาน และความเจริญก้าวหน้าขององค์กร มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance Standard) การบริหารงานบุคคล นับเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของการบริหารองค์กร เนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้การพัฒนางานองค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องตัวบุคคลในองค์กร นับตั้งแต่การสรรหาบุคคลมาปฏิบัติงาน การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน ไปจนถึงการให้บุคคลพ้นจากงาน ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรได้คนดีมีความรู้ความสามารถและความประพฤติดีมาปฏิบัติงาน ซึ่งการที่องค์กรจะได้บุคคลที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมาปฏิบัติงานนั้น จำเป็นต้องสร้างเครื่องมือ สำคัญคือการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Appraisal) ขึ้นมาใช้ในการวัด และประเมินคุณสมบัติของบุคคล ซึ่งผลที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานจะเป็นข้อมูลที่องค์กรนำไปใช้ในการพิจารณาการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การพัฒนา ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การโอนย้าย การให้พนักงาน และการให้พ้นจากงาน โดยทั่วไปแล้ว การที่จะทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานดำเนินไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมและเชื่อถือได้นั้น องค์กรมักจะสร้างเครื่องมือประกอบอีกส่วนหนึ่งขึ้นมาใช้ในการพิจารณา ประเมินผล ซึ่งหนึ่งในเครื่องมือที่ต้องใช้ก็คือ มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance Standard) ทั้งนี้เพื่อใช้ เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบผลงานระหว่างบุคคลที่ปฏิบัติงานอย่างเดียวกัน โดยองค์กรต้องทำการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานไว้เป็นเกณฑ์ที่ชัดเจนก่อน แล้วเมื่อดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลจึงเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่องค์กรได้กำหนดไว้

มาตรฐานการปฏิบัติงาน สำหรับคำว่ามาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance Standard) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (๒๕๒๙: ๕๓) ได้ให้ความหมายว่า เป็นผลการปฏิบัติงานในระดับใดระดับหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์ที่น่าพอใจหรืออยู่ในระดับที่ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ทำได้ การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน จะเป็นลักษณะข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ในงานที่ต้องปฏิบัติ โดยจะมีการอภิปรายพิจารณา กำหนดมาตรฐานหลายๆด้านด้วยกัน อาทิ ด้านปริมาณ คุณภาพ ระยะเวลา ค่าใช้จ่าย หรือพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน เนื่องจากมาตรฐานของงานบางประเภทจะออกมาในรูปของปริมาณ ในขณะที่บางประเภทอาจออกมาในรูปของคุณภาพ องค์กรจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานให้เหมาะสม และสอดคล้องกับลักษณะของงานประเภทนั้นๆ

3.2 วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ส่วนราชการมีมาตรฐานการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียที่ชัดเจนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรที่แสดงถึง รายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานของกิจกรรม/กระบวนการต่างๆ ของหน่วยงาน

๒. เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการองค์กร/การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงาน ถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน (ตาม PM 5) ที่มุ่งไปสู่การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทุกภาคส่วนในตำบลห้วยทอง มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยการนำหลัก ๓ Rs คือ การใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ ตั้งแต่ต้นทาง ได้อย่างถูกต้อง จริงจังและยั่งยืน

ทั้งนี้ เพื่อให้การทำงานของส่วนราชการได้มาตรฐานเป็นไปตามเป้าหมาย ได้ผลิตผลหรือการบริการที่มีคุณภาพ เสร็จรวดเร็วทันตามกำหนดเวลานัดหมาย มีการทำงานปลอดภัย เพื่อการบรรลุข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการ

3.3 ประโยชน์ของมาตรฐานการปฏิบัติงาน

หากจะพิจารณาถึงประโยชน์ที่องค์กรและบุคคลในองค์กรจะได้รับ จากการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานขึ้นใช้ ก็พบว่ามันด้วยกันหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน การสร้างแรงจูงใจ การปรับปรุงงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง การเปรียบเทียบผลงานที่ทำได้กับที่ควรจะเป็น มีความชัดเจน มองเห็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้เกิดผลได้มากขึ้น และช่วยให้มีการฝึกฝนตนเองให้เข้าสู่มาตรฐานได้

2. ด้านการสร้างแรงจูงใจ มาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นสิ่งเร้าให้เกิดความมุ่งมั่นไปสู่มาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานที่มีความสามารถจะเกิดความรู้สึกท้าทาย ผู้ปฏิบัติงานที่มุ่งความสำเร็จจะเกิดความพยายาม ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความภาคภูมิใจและสนุกกับงาน

3. ด้านการปรับปรุงงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบว่า ผลงานที่มี คุณภาพจะต้องปฏิบัติอย่างไร ช่วยให้ไม่ต้องกำหนดรายละเอียดของงานทุกครั้ง ทำให้มองเห็นแนวทางในการปรับปรุงงานและพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน และช่วยให้สามารถพิจารณาถึงความคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มผลผลิต

4. ด้านการควบคุมงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นเครื่องมือที่ผู้บังคับบัญชาใช้ควบคุมการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชาสามารถมอบหมายอำนาจหน้าที่และส่งผ่านคำสั่งได้ง่ายขึ้น ช่วยให้สามารถดำเนินงานตามแผนง่ายขึ้น และควบคุมงานได้ดีขึ้น

5. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรฐานการปฏิบัติงานช่วยให้การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์ ป้องกันไม่ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยความรู้สึก การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่ทำได้กับมาตรฐานการปฏิบัติงานมีความชัดเจน และช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานยอมรับผลการประเมินได้ดีขึ้น

3.3 การปฏิบัติงานตามภารกิจจัดการขยะมูลฝอย

3.2.1 นิยามศัพท์

ขยะหรือมูลฝอย (Solid waste)

มูลฝอย หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น (พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข.2535)

ขยะมูลฝอย (Solid waste) คือ มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “มูลฝอย” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หมายความว่า เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว วัสดุ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน (กรมควบคุมมลพิษ, 2557)

ขยะมูลฝอยชุมชน (Municipal Solid Waste) หมายความว่า ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน เช่น บ้านพักอาศัย สถานประกอบการค้า แหล่งธุรกิจ ร้านค้า สถานบริการ ตลาดสด และสถาน บันเทิงต่างๆ ได้แก่ ขยะอินทรีย์จำพวกเศษอาหารต่างๆ เศษใบไม้ เศษหญ้า ฯลฯ ขยะรีไซเคิลจำพวก แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก อลูมิเนียม ยาง ฯลฯ และขยะทั่วไปจำพวกเศษผ้า เศษไม้ และเศษวัสดุต่างๆ เป็นต้น โดยไม่รวมถึงของเสียอันตรายจากชุมชน (กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ขยะมูลฝอยอินทรีย์ (Organic Waste) หมายความว่า ขยะอินทรีย์จำพวกเศษอาหารต่างๆ ที่เหลือ จากการเตรียมการปรุงและการบริโภค เศษผัก เศษผลไม้ เศษอาหาร (ยกเว้น เปลือกหอย กระดุก ก้างปลา ซังข้าวโพด ก้านกระถิน) เช่น ข้าวสุก เปลือกผลไม้ เนื้อสัตว์ ฯลฯ (กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) หรือ มูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลาย ได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่จะไม่ รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ โดยขยะที่ย่อยสลายนี้ เป็นขยะที่พบมากที่สุด คือ พบมากถึง ๖๔% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,2548)

ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋อง เครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม ยางรถยนต์ เป็นต้น สำหรับขยะรีไซเคิลนี้ เป็นขยะที่พบมากเป็นอันดับที่สอง ในกองขยะ กล่าวคือ พบประมาณ ๓๐% ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,2548)

ของเสียอันตรายหรือขยะพิษ (Hazardous waste) หมายความว่า ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือมี ลักษณะความเป็นอันตราย ได้แก่ วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สินหรือสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ของเสียอันตรายจากชุมชน (Community Generated Hazardous Waste) หมายความว่า ขยะมูลฝอยหรือของเสียที่เป็นพิษหรืออันตรายที่มาจากครัวเรือนและแหล่งธุรกิจ เช่น โรงแรม สนามบิน ปั้มน้ำมัน ร้านถ่ายรูป และร้านซักแห้ง ของเสียจำพวกนี้ ได้แก่ ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า แบตเตอรี่สำหรับรถยนต์ น้ำมันหล่อลื่น ที่ใช้แล้ว เป็นต้น (กรมควบคุมมลพิษ,2557)

ขยะทั่วไป (General waste) มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถูพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองปะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถูพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอยล์เปื้อนอาหาร เป็นต้น สำหรับขยะทั่วไปนี้ เป็นขยะที่มีปริมาณใกล้เคียงกับขยะอันตราย กล่าวคือ จะพบประมาณ 3 % ของปริมาณขยะทั้งหมดในกองขยะ (กรมควบคุมมลพิษ,2548)

มูลฝอยติดเชื้อ หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้ว สามารถทำให้เกิดโรคได้

กรณีมูลฝอยดังต่อไปนี้ ที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ รวมทั้ง ในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นมูลฝอยติดเชื้อ(กฎกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ, 2545)

(1) ซากหรือชิ้นส่วนของมนุษย์หรือสัตว์ที่เป็นผลมาจากการผ่าตัด การตรวจชันสูตรศพ หรือซากสัตว์ และการใช้สัตว์ทดลอง

(2) วัสดุของมีคม เช่น เข็ม ใบมีด กระบอกฉีดยา หลอดแก้ว ภาชนะที่ทำด้วยแก้ว สไลด์ และกระจกปิดสไลด์

(4) วัสดุซึ่งสัมผัสหรือสงสัยว่าจะสัมผัสกับเลือด ส่วนประกอบของเลือด ผลิตภัณฑ์ที่ได้ จากเลือด สารน้ำจากร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์ หรือวัคซีนที่ทำจากเชื้อโรคที่มีชีวิต เช่น สำลี ผ้าก๊อซ ผ้าต่างๆ และท่อต่าง

(4) มูลฝอยทุกชนิดที่มาจากห้องรักษาผู้ป่วยติดเชื้อร้ายแรง

ภาชนะรองรับขยะ (Storage Container) หมายความว่า ภาชนะสำหรับเก็บกักและรวบรวมขยะแต่ละประเภท ณ แหล่งกำเนิดต่างๆ เพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดการปนเปื้อนของขยะที่มีศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่ รวมทั้งสามารถนำขยะไปกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การคัดแยกขยะ (Waste Separation) หมายความว่า กระบวนการหรือกิจกรรมจัดแบ่งหรือแยกขยะออกเป็นประเภทต่างๆ ตามลักษณะองค์ประกอบ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ อลูมิเนียม โดยใช้แรงงานคนหรือเครื่องจักรกล เพื่อการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ หรือใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์

การใช้ประโยชน์ขยะ (Waste Utilization) หมายความว่า การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแปรรูปใช้ใหม่ การใช้ซ้ำการใช้ประโยชน์ด้านพลังงาน การหมักปุ๋ย และการนำขยะมาเป็นเชื้อเพลิงแข็ง เป็นต้น

การใช้น้อย (Reduce) หมายถึง การลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง ลองมาสำรวจกันว่า เราจะลดการบริโภคที่ไม่จำเป็นตรงไหนได้บ้าง โดยเฉพาะการลดการบริโภคทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป เช่น

น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และแร่ธาตุ ต่าง ๆ การลดการใช้นี้ ทำได้ง่าย ๆ โดยการเลือกใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ใช้งานหรือเปิดเฉพาะจุดที่ใช้งาน ปิดคอมพิวเตอร์และเครื่องปรับอากาศเมื่อไม่ใช่เป็นเวลานาน ๆ ถอดปลั๊กของเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น กระจกน้ำร้อนออกเมื่อไม่ได้ใช้ เมื่อต้องการเดินทางใกล้ ๆ ก็ควรใช้วิธีเดิน ขี่จักรยาน หรือนั่งรถโดยสารแทนการขับรถไปเอง เป็นต้น เพียงเท่านี้เราก็สามารถเก็บทรัพยากรด้านพลังงานไว้ใช้ได้ยาวนานขึ้น ประหยัดพลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอีกด้วย

การใช้ซ้ำ (Reuse) หมายความว่า การนำขยะรีไซเคิล ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้อีกในรูปแบบลักษณะเดิมโดยไม่ผ่านกระบวนการแปรรูปหรือแปรสภาพ

การแปรรูปใช้ใหม่ (Recycling) หมายความว่า การนำขยะรีไซเคิล ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้มาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตหรือเพื่อผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

ประเภทของขยะมูลฝอย

โดยทั่วไปแล้วขยะแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

ขยะย่อยสลาย หรือ มูลฝอยย่อยสลาย คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหารใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ เป็นต้น



ถังรองรับมูลฝอยย่อยสลาย คือ ถังสีเขียว

ขยะรีไซเคิล หรือ มูลฝอยที่ยังใช้ได้ คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระจกกระเบื้องเครื่องปั้น เซลลูลอสติก เซลลูลอหะ อลูมิเนียม ยางรถยนต์ ก่องเครื่องต้มแบบ UHT เป็นต้น



ถังรองรับมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) คือ ถังสีเหลือง

ขยะทั่วไป หรือ มูลฝอยทั่วไป คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ทั่พลาสติกใส่ขนมถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ซองบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเปื้อนเศษอาหาร โฟมเปื้อนอาหาร พอยล์เปื้อนอาหาร ซองหรือถุงพลาสติกสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคด้วยวิธีรีดความร้อน เป็นต้น



ถังรองรับมูลฝอยทั่วไป คือ ถังสีน้ำเงิน

ขยะอันตราย หรือมูลฝอยอันตราย คือ มูลฝอยที่ปนเปื้อน หรือ มีองค์ประกอบของวัตถุดังต่อไปนี้



1. วัตถุระเบิดได้
2. วัตถุไวไฟ
3. วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์
4. วัตถุมีพิษ
5. วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
6. วัตถุที่มีอันตราย
7. วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
8. วัตถุกัดกร่อน
9. วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง
10. วัตถุอย่างอื่นที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรืออาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืชหรือทรัพย์สิน เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉายหรือแบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะที่ใช้บรรจุสารกำจัดแมลง วัชพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น



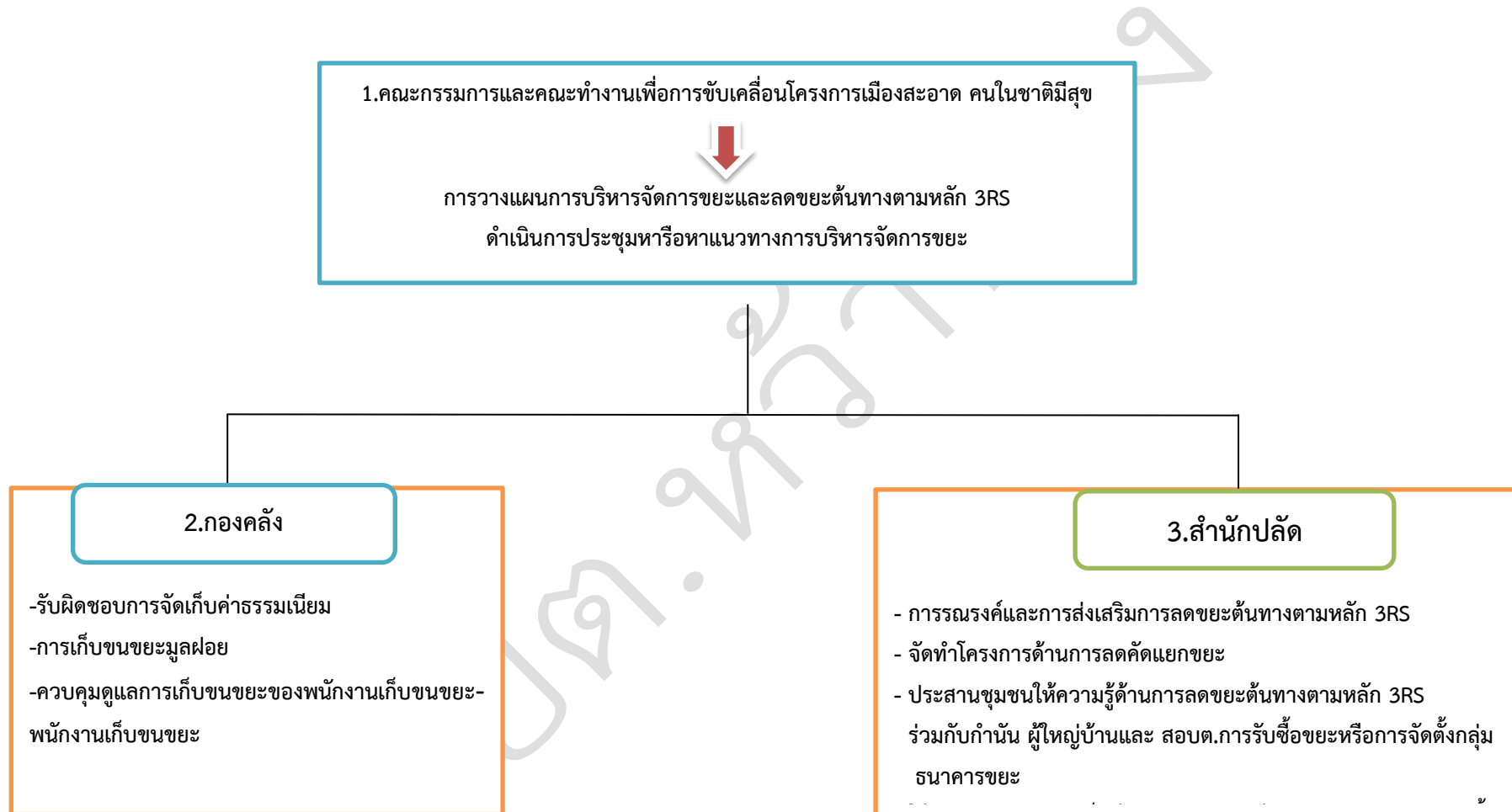
ถังรองรับมูลฝอยอันตราย คือ ถังสีส้ม หรือ ถังสีเทาดำส้ม

การลด คัดแยกขยะในครัวเรือน



สังคมจะสะอาด ปราศจากโลกร้อน
แยกขยะทุกชั้นตอน ก่อนนำไปรีไซเคิล

3.4 ฟังขั้นตอนการดำเนินและผู้รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง



1. คณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อการขับเคลื่อนโครงการเมืองสะอาด คนในชาติมีสุข

คณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อการขับเคลื่อนโครงการเมืองสะอาด คนในชาติมีสุข ประกอบด้วย คณะผู้บริหาร สำนักปลัดอบต.หว้าทอง กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกอบต. หว้าทอง รพ.สต. หว้าทอง กศน.ตำบลหว้าทอง ตัวแทนอสม.และประชาชนของทุกหมู่บ้าน โดยทำการประชุมเพื่อหาวิธีแนวทางแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการขยะในชุมชน

2. กองคลัง

การจัดเก็บค่าธรรมเนียมและการเก็บขยะ

2.1 การจัดเก็บค่าธรรมเนียม

การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขยะ เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบ ได้แก่

1. นายอาจณรงค์ แสนใส ตำแหน่ง ผอ.กองคลัง
2. นางสาวสุกมลทิพย์ มาลากอง ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้

หมายเหตุ อัตราค่าธรรมเนียม รายละเอียดตามข้อบัญญัติขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหว้าทอง

2.2 การเก็บขยะมูลฝอย

การเก็บขยะมูลฝอย มีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจำนวน 3 ราย ได้แก่

1. นายชาญณรงค์ เหล่าจำปา ตำแหน่ง พนักงานขับรถ
2. นายพรศักดิ์ บุญไตรย์ ตำแหน่ง จ้างเหมาบริการ
3. นายพงษ์ศิริ ศรีบุญเรือง ตำแหน่ง จ้างเหมาบริการ

ได้แบ่งตารางออกปฏิบัติงานเก็บขยะมูลฝอย ดังนี้

ลำดับ	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	วัน	เวลา
1	1,8	หว้าทอง	จันทร์	08.00 น. เป็นต้นไป
2	2,3	พระบาท,ห้วยบง	อังคาร	08.00 น. เป็นต้นไป
3	4	โคกกลาง	พุธ	08.00 น. เป็นต้นไป
4	5	หนองผักแว่น	พฤหัสบดี	08.00 น. เป็นต้นไป
5	6	โป่งสังข์	ศุกร์	08.00 น. เป็นต้นไป

3. สำนักปลัด

การรณรงค์และการส่งเสริมการลดขยะต้นทางตามหลัก 3RS ได้แก่ สำนักปลัด
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

1. นางสาวสุพัฒตรา คณานิตย์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตร
2. นายจิรวัดน์ แพงตา ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

มีหน้าที่เขียนโครงการและดำเนินโครงการตามแนวจากการประชุมหารือของคณะกรรมการ
และคณะทำงานเพื่อการขับเคลื่อนโครงการเมืองสะอาด คนในชาติมีสุข ได้แนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 การให้ความรู้และรณรงค์ลด คัดแยกขยะในครัวเรือน

มอบหมายให้ เจ้าหน้าที่สำนักปลัด ดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อรณรงค์ลด คัดแยกและใช้
ประโยชน์จากขยะ โดยจัดทำโครงการเกี่ยวกับการให้ความรู้ การรณรงค์คัดแยกขยะ และใช้ประโยชน์จากขยะ
ในครัวเรือน โดยให้ดำเนินโครงการภายในไตรมาสที่ 3 โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน



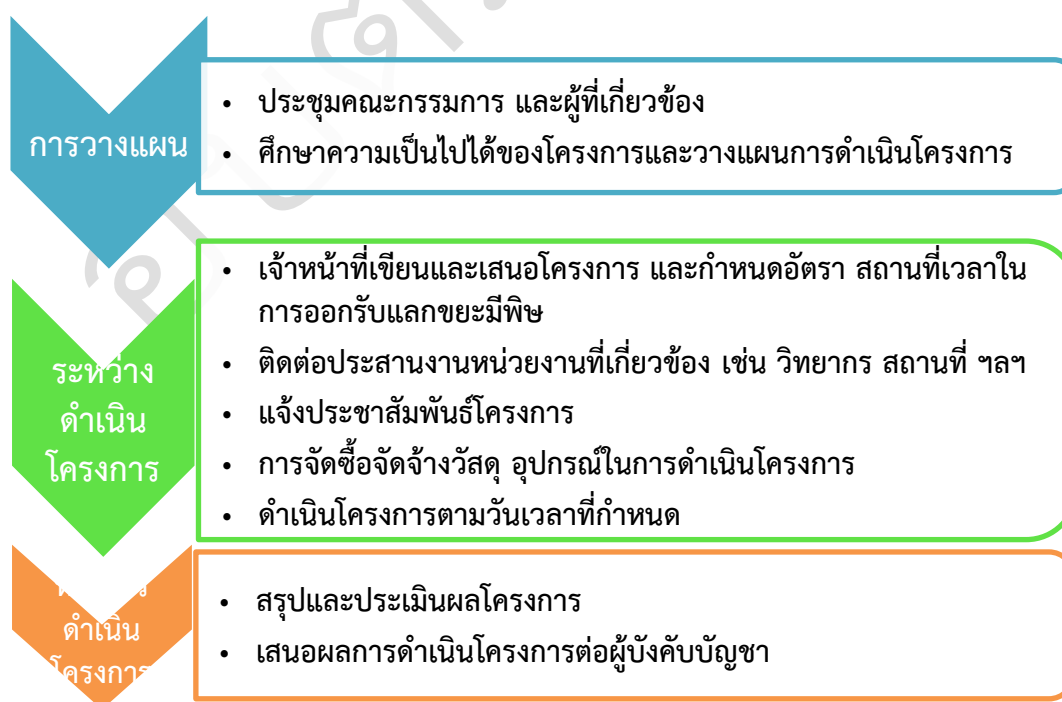
สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการได้ ดังนี้

1. คณะกรรมการคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อการขับเคลื่อนโครงการเมืองสะอาด คนในชาติมีสุข
2. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
3. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเขียนและเสนอเพื่อขออนุมัติโครงการ
4. เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น วิทยากรจากสำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่น
5. เจ้าหน้าที่ทำหนังสือประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
6. จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นใช้ในการดำเนินโครงการ
7. ดำเนินงานตามกำหนดการโครงการ
8. สรุปและประเมินผลโครงการ
9. เสนอผลการดำเนินโครงการให้แก่ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

3.2 การออกบริการรับแลกขยะพิษและขยะอันตราย

ดำเนินการโดยมอบหมายให้ เจ้าหน้าที่สำนักปลัด ดำเนินการจัดทำโครงการเพื่อออกให้บริการรับแลกขยะพิษและขยะอันตราย และอบต.นำขยะที่รวบรวมได้ส่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป ** เกณฑ์การรับแลกและวันเวลาในการออกรับแลกขยะพิษและขยะอันตรายอยู่ในภาคผนวกท้ายเล่ม

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงาน



สรุปขั้นตอนการปฏิบัติงานตามโครงการได้ ดังนี้

1. คณะกรรมการคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อการขับเคลื่อนโครงการเมืองสะอาด คนในชาติมีสุข
2. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
3. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเขียนและเสนอเพื่อขออนุมัติโครงการ
4. เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สอบต. เพื่อประชาสัมพันธ์และนัดหมายประชาชนเข้ารับบริการ
5. เจ้าหน้าที่ทำหนังสือประชาสัมพันธ์โครงการให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
6. จัดซื้อจัดจ้างวัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นใช้ในการดำเนินโครงการ
7. ดำเนินงานตามกำหนดการโครงการ
8. สรุปและประเมินผลโครงการ
9. เสนอผลการดำเนินโครงการให้แก่ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

บทที่ 4

ระบบการป้องกัน/การตรวจสอบเพื่อป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจหลัก

ระบบการป้องกัน/การตรวจสอบเพื่อป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในภารกิจหลัก

ปัจจุบันรัฐบาลได้มีมาตรการเน้นหนักเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐราชการ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งปฏิรูประบบบริหารราชการโดยการปรับปรุงคุณภาพข้าราชการในการทำงานโดยเน้นผลงาน การมีคุณภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสำนึก ในการให้บริการประชาชน สำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการตรวจสอบการทุจริต เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น

สำหรับคำว่า "ทุจริต" มีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดนิยามความหมายไว้ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(1) "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2550 และ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554) "ทุจริตต่อหน้าที่" หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้ตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ในส่วนของการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 มาตรา 85 (2) บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง มีโทษปลดออกหรือไล่ออก การทุจริตตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนั้น มีหลักหรือองค์ประกอบที่พึงพิจารณา 4 ประการ คือ

1. มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติราชการ ผู้มีหน้าที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานที่ราชการหรือนอกสถานที่ราชการก็ได้ ในกรณีที่ไม่มียกเว้นบังคับไว้โดยเฉพาะว่าต้องปฏิบัติในสถานที่ราชการและการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่จำเป็นจะต้องปฏิบัติในวันและเวลาทำงานตามปกติ อาจปฏิบัติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการก็ได้ การพิจารณาว่ามีหน้าที่ราชการหรือไม่ มีแนวพิจารณาดังนี้

1.1 พิจารณาจากกฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุว่าผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใด

1.2 พิจารณาจากมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ที่ ก.พ.จัดทำ

1.3 พิจารณาจากคำสั่งหรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา

1.4 พิจารณาจากพฤติการณ์ ที่สมควรใจเข้าผูกพันตนเอง ยอมรับเป็นหน้าที่ราชการที่ตนต้องรับผิดชอบ เช่น ก.พ. ได้พิจารณาเรื่องประจำแผนกธุรการของโรงพยาบาลซึ่งไม่มีหน้าที่รับส่งเงินแต่ได้รับฝากเงินจากพยาบาลนายผู้มีหน้าที่รับส่งเงิน และการรับฝากเงินนั้นมิใช่รับฝากเงินฐานะส่วนตัว แต่มีลักษณะเป็นการรับฝากเป็นทางราชการเพื่อนำไปส่งลงบัญชีโดยได้เซ็นรับหลังใบเสร็จรับเงินว่า "ได้รับเงินไปแล้ว" เช่นนี้ ก.พ.วินิจฉัยว่าประจำแผนกผู้นั้นมีหน้าที่ราชการที่ต้องนำเงินส่งลงบัญชี เมื่อไม่นำเงินส่งลงบัญชีและนำเงินไปใช้ส่วนตัวถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

2. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

"ปฏิบัติหน้าที่ราชการ" หมายความว่า ได้มีการกระทำลงไปแล้ว

"ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ" หมายความว่า มีหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติแต่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติหรือดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ การที่ไม่ปฏิบัติหรือดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่นั้นจะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเป็นการจงใจที่จะไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยปราศจากอำนาจหน้าที่ที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ แต่ถ้าเป็นเรื่องปล่อยปละ ละเว้นก็ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการส่วนจะเป็นความผิดฐานใดต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป

"มิชอบ" หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติของคณะรัฐมนตรีแบบธรรมเนียมของราชการหรือทำนองคลองธรรม

3. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้

"ผู้อื่น" หมายถึงใครก็ได้ที่จะได้รับประโยชน์จากการที่ราชการผู้นั้นปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

"ประโยชน์" หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สิน เช่น การได้รับบริการ เป็นต้น

"มีควรได้" หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

4. โดยมีเจตนาทุจริต การพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ นั้นจะต้องพิจารณาลงไปถึงเจตนาของผู้กระทำด้วยว่ามีเจตนาทุจริตหรือมีจิตอันชั่วร้ายคิดเป็นโจร ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมุ่งที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ซึ่งหากการสอบสวนพิจารณาได้ว่า ข้าราชการผู้อื่นใดกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2536 ว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งควรลงโทษเป็น ไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดไม่เป็นเหตุผลหย่อนโทษ ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร.0205/ว.234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 รวมทั้งอาจจะถูกยึดทรัพย์และดำเนินคดีอาญา เนื่องจากเป็นความผิดมูลฐาน ตามมาตรา 3(5) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และความผิดอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา 157 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันถึงสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

หากข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตก็จะต้องถูกลงโทษไล่ออกสถานเดียว รวมทั้งอาจจำคุกและยึดทรัพย์ ดังนั้น ข้าราชการทุกคนควรพึงละเว้นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ให้สมกับการเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง ได้เล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการละเว้นการปฏิบัติงานซึ่งเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อพี่น้องประชาชนทั้งทางอ้อมและทางตรง ทำให้ผลประโยชน์ไม่ตกถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทองมีเจตนารมณ์ร่วมกันในการดำเนินงานให้เกิดความโปร่งใส เป็นธรรม และสามารถตรวจสอบได้เพื่อให้องค์กรเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานตามภารกิจให้เกิดผลตามเป้าประสงค์เพื่อประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

ความสำเร็จหรือล้มเหลวของปฏิบัติงานตามภารกิจใด ๆ ก็ตาม ขึ้นอยู่กับการบริหารงาน กล่าวคือการบริหารงานที่ดีจะช่วยให้การดำเนินงานตามโครงการมีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน และในทางตรงข้ามแม้ว่าการปฏิบัติงานตามภารกิจนั้น ๆ จะออกแบบไว้ดี มีความเป็นไปได้ทางเทคนิค งบประมาณ และเงื่อนไขอื่นใดในระดับสูงก็ตามแต่ถ้าการบริหารจัดการไม่ดี การปฏิบัติงานตามภารกิจนั้นก็ไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

ระเบียบ/ข้อบังคับ ที่บังคับใช้ต่อผู้ที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

องค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณอันเป็นค่านิยมหลัก ดังนี้

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

- **หมวด 5** การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน มาตรา 29 ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการแต่ละแห่งจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการรวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนเปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการของส่วนราชการและในระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบได้

- **หมวด 6** การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ มาตรา 33 ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็นหรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยคำนึงถึงแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายของคณะรัฐมนตรี กำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มค่าของภารกิจและสถานการณ์อื่นประกอบกัน

- **หมวด 7** การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน มาตรา 37 ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานในระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใดและ ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้น มีลักษณะที่สามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ แต่ ก.พ.ร. เห็นว่าเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้ มาตรา 42 เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกรวดเร็ว ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจออกกฎระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ เพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการอื่น มีหน้าที่ตรวจสอบว่ากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้น เป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน หรือความล่าช้า ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่นหรือไม่ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็วต่อไป มาตรา 43 การปฏิบัติราชการในเรื่องใด ๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น

- **หมวด 8** การประเมินผลการปฏิบัติราชการ มาตรา 45 นอกจากการจัดให้มีการประเมินผลตาม มาตรา 9 (3) แล้ว ให้ส่วนราชการจัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่าในภารกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.พ.ร. กำหนด มาตรา 47 ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ส่วนราชการประเมินโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวของข้าราชการผู้นั้นในตำแหน่งที่ปฏิบัติประโยชน์และผลสัมฤทธิ์ที่หน่วยงานที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดได้รับจากการปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นั้น

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง พ.ศ. 2560

ข้อ 5 ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก 9 ประการ ดังนี้

- 1) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- 2) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- 3) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- 4) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- 5) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- 6) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- 7) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 8) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์การ

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายสภาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง พ.ศ. 2558

ข้อ 5 ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตาม หลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก 9 ประการ ดังนี้

- 1) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- 2) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- 3) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

ทับซ้อน

- 4) การยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- 5) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- 6) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- 7) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 8) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง พ.ศ.2560

ข้อ 3 ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทองทุกคน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก 10 ประการ ดังนี้

- 1) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 2) ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- 3) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- 4) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับ

ซ้อน

- 5) การยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- 6) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- 7) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- 8) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
- 10) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดี ร่วมกันพัฒนา

ชุมชนให้น่าอยู่ คุณธรรมและคุณลักษณะแวดล้อมให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง ว่าด้วยจรรยาข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง ในฐานะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การดำเนินการด้านการเงิน การคลัง งบประมาณ การพัสดุ การจัดเก็บรายได้ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน วางมาตรฐานการดำเนินงาน จัดการบริการสาธารณะ การศึกษาของท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึกของข้าราชการให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความโปร่งใส และเป็นธรรม จึงสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง จึงได้กำหนดข้อบังคับจรรยาข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานในการประพฤติปฏิบัติตนของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม อารังไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการ อันจะทำให้ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธาจากประชาชนทั่วไปไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ความซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ

- 1.1 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- 1.2 ใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างประหยัด และโปร่งใส เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ
- 1.3 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความรู้ ความสามารถ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ
- 1.4 รับผิดชอบต่อผลการกระทำของตนเอง และมุ่งมั่น แก้ไขเมื่อเกิดข้อผิดพลาด

ข้อ 2 การมีจิตสำนึกมุ่งบริการและให้คำปรึกษา

- 2.1 ให้บริการแก่ส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนอย่างเท่าเทียมกันด้วยความเต็มใจ
- 2.2 ให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และครบถ้วน

ข้อ 3 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

- 3.1 ปฏิบัติหน้าที่โดยมุ่งประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของงาน เพื่อให้เกิดผลดีและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- 3.2 ชยัน อุทิศตน และมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จตามเป้าหมาย
- 3.3 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสามัคคี มีน้ำใจ เพื่อให้บรรลุภารกิจของหน่วยงาน
- 3.4 พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ 4 การปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม

- 4.1 ตัดสินใจบนหลักการ ข้อเท็จจริง เหตุผลเพื่อความยุติธรรม
- 4.2 ไม่มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ 5 การดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

- 5.1 วางแผนการดำรงชีวิตอย่างมีเป้าหมาย พร้อมทั้งจะเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลง
- 5.2 ใช้จ่ายอย่างคุ้มค่า มีเหตุผล และไม่ฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเอง
- 5.3 ปฏิบัติตามหลักศาสนา รู้จักพึงตนเองและลด ละ เลิกอบายมุข

ข้อ 6 การยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

- 6.1 ยึดมั่นในผลประโยชน์ส่วนรวมเหนือผลประโยชน์ส่วนตัว
- 6.2 กล้าหาญ และยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- 6.3 ปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนข้าราชการ

ข้อ 7 ความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

- 7.1 เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในขอบเขตของกฎหมาย
- 7.2 พร้อมรับการตรวจสอบ และรับผิดชอบต่อผลของการตรวจสอบ

ลงชื่อ.....ผู้จัดทำ

(นางสาวสุพัฒนตรา คณานิษฐ์)

ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ

(นางศุภานัน ภูมิคอนสาร)

ตำแหน่ง รองปลัด อบต.ห้วยทอง

ลงชื่อผู้ตรวจสอบ

(นายสุชาติ หล้าอภัย)

ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง

ลงชื่อผู้อนุมัติ

(นายสมใจ ชาญจระเข้)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยทอง

อบต.ห้วยทอง

อบต.หัวทອງ